

et er eller burde være bekendt med kreditorernes identitet, og

- 4) krav på skatter og afgifter, i det omfang det er bestemt i anden lovgivning.

Kapitel 21

Uprækluderede rettigheder

§ 84. Hvad der tilhører tredjemand eller af andre grunde ikke kan inddrages under bobehandlingen, udleveres til den berettigede.

Stk. 2. Er et aktiv i boets besiddelse udsat for hurtig fordærvelse, eller vil opbevaring være forbundet med uforholdsmæssig omkostning eller ulempe for boets behandling, og råder ejeren trods opfordring dertil ikke uden ugrundet ophold over aktivet, bør aktivet sælges af boet. Kan salg ikke finde sted, er boet berettiget til at skaffe aktivet bort. Det samme gælder, såfremt boet trods rimelige bestræbelser ikke har kunnet fastslå ejerens identitet eller ikke har kunnet komme i forbindelse med ejeren.

Stk. 3. Råder ejeren af et aktiv i boets besiddelse i øvrigt ikke inden rimelig tid efter at være opfordret dertil over dette, eller har boet trods rimelige bestræbelser ikke kunnet fastslå ejerens identitet eller ikke kunnet komme i forbindelse med ejeren, kan aktivet efter anmeldelsesfristens udløb sælges af boet eller eventuelt bortskaffes.

Stk. 4. Det ved salg efter stk. 2 og 3 indvundne provenu tilfalder den berettigede.

§ 85. Har boet efter anmeldelsesfristens udløb rådet over et aktiv i dets besiddelse, der tilhører tredjemand, eller i hvilket tredjemand har pant eller tilsvarende sikkerhed, kan tredjemand, såfremt vedkommende ikke har mistet sin ret, kræve sit tab erstattet af boet.

Stk. 2. Er et aktiv i boets besiddelse efter anmeldelsesfristens udløb solgt af et bo, der behandles ved bobestyrer, har tredjemand intet krav mod køberen, medmindre denne ikke var i god tro.

§ 86. Beløb, som ikke inden et år efter udløsning har kunnet udbetales til fordringshavere, tilfalder statskassen.

Kapitel 22

Opsigelse af gæld og betaling af morarenter

§ 87. Et bo, der ikke behandles efter reglerne om insolvente boer, kan erlægge en ydelse med

ydelsens handelsværdi på erlæggelsestidspunktet, selv om afdøde endnu ikke ville have været berettiget til at frigøre sig ved at erlægge ydelsen. Erlæggelse kan dog først ske efter opsigelse med sædvanligt eller rimeligt varsel, dog højst 6 måneder.

§ 88. Fyldestgøres en legatar, der skal modtage en bestemt angivet pengesum, ikke rettidigt, jf. § 14, har legataren ret til sædvanlig morarente efter rentelovens bestemmelser.

Stk. 2. Under særlige omstændigheder kan skifteretten tilkende morarente til en arving eller ægtefælle, der ikke rettidigt har modtaget arv eller boslod.

Kapitel 23

Skifterettens kompetence

§ 89. Skifteretten prøver betingelserne for iværksættelse af foranstaltninger, som ved denne lov er henlagt til skifteretterne, vejleder efter reglerne i kapitel 24 og afgør tvister, som opstår i forbindelse med boernes behandling, herunder om

- 1) retten til at arve, herunder retten til at overtage aktiver efter vurdering,
- 2) fordringer og krav og disses fortrinsret rettet mod dødsboet, mod en bobestyrer, mod skifteretten eller mellem lodtagere i boet,
- 3) krav på tilbagelevering eller tilbagebetaling til boet,
- 4) spørgsmål om retten til en kapital ifølge en livsforsikring eller tilsvarende ordning, der kommer til udbetaling i anledning af et dødsfald, når tvisten angår, hvem der som begunstiget eller som ejer af policen m.v. er berettiget til at modtage kapitalen, eller hvorvidt kapitalen helt eller delvis skal behandles, som om den tilhører boet, og
- 5) fordringer og krav, der gøres gældende af boet, når parterne er enige herom.

Stk. 2. Sagsøges et privatskiftet dødsbo, og ønskes der tillige dom over boets arvinger, kan disse indstævnes for skifteretten.

Stk. 3. Reglerne i retsplejelovens §§ 226 og 227 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Vedrører sagen en tvist, der hører under en særlig domstol, skal sagen dog behandles ved denne.

§ 90. Sagerne behandles ved den skifteret, hvorunder boet hører.